

POHÁDKA PRVNÍ: LÍNÁ LÍDA A LASKAVÁ LADA

NA LOUCE U LESE ŽIJÍ DVOJČATA LÍDA A LADA.

OBĚ JSOU STEJNĚ LÍBEZNÉ, AVŠAK POVAHOU SE LIŠÍ. LÍDA, TO JE TAKOVÝ LÍNÝ LENOCH, KDEŽTO LADA, TO JE HODNÉ A LASKAVÉ DĚVČE. ZATÍMCO LÍNÁ LÍDA JEN LEŽÍ, PIJE LIMONÁDU A LÁDUJE SE LASKOMINAMI, LASKAVÁ LADA LIDEM POMÁHÁ, KDE SE DÁ. UMÍ SE OHÁNĚT LOPATOU I LÁTAT PONOŽKY.

A JAK SE LENOCHŮM ČASTO STÁVÁ, LÍDA JE NAJEDNOU NEMOCNÁ. LADA ZVE

NA POMOC SOUSEDA, JENŽ UMÍ LÉČIT. SOUSED POVÍDÁ: „LÍDO, NESMÍŠ JEN LEŽET, JÍST A PÍT LEDOVÉ LIMONÁDY. MÁŠ NEMOCNÉ LEDVINY. POMOHOU TI LÁZNĚ.“ LADA LAMENTUJE: „LÁZNĚ NEJSOU LACINÉ, NEVÍTE O NĚČEM LEVNĚJŠÍM?“ SOUSED ODPOVÍ: „JEDNA LEGENDA POVÍDÁ, ŽE V LOUPEŽNICKÉM LESE JE LÉČIVÁ STUDÁNKA A JEJÍ VODA LÉČÍ VŠECHNY NEMOCI...“ LASKAVÁ LADA JÁSÁ: „JÁ SE LOUPEŽNÍKŮ NEBOJÍM A LÉČIVOU VODU LÍDĚ DONESU.“ LOUČÍ SE S LÍDOU A VYDÁVÁ SE NA CESTU.

JDE LADA LUČNÍ PĚŠINOU, LISTNATÝM LESEM. CESTOU POTKÁVÁ LANĚ, LIŠKY, LASIČKY. TU JÍ DO CESTY VSTOUPÍ DVA LOUPEŽNÍCI. LADA SE LEKNE, AVŠAK HNED JIM POVÍDÁ O LÍDĚ A LÉČIVÉ VODĚ. LOUPEŽNÍKŮM JE LADY LÍTO. TAKOVÁ LÍBEZNÁ DÍVKA A LOPOTÍ SE LÁN SVĚTA ZA LÉČIVOU VODOU... LOUPEŽNÍCI POVÍDAJÍ: „STUDÁNKA JE POD LEDEM A TEN TAJE, JEN KDYŽ NĚKDO V LESE ZAZPÍVÁ. POMŮŽEME TI.“ A SPUSTÍ: „LOUPEŽNÍK JE LESE PÁN, DEJ SEM, STUDNO, VODY DŽBÁN!“ POPĚVEK LETÍ LESEM. LIŠKÁM TO LOMCUJE UŠIMA, LEKAJÍ SE A HONEM LEZOU DO SVÝCH DOUPAT. LADA ZKOUŠÍ JINOU PÍSNIČKU: „STUDÁNKO BEZEDNÁ, LÁMEJ SVÉ LEDY, DEJ LADĚ LAHVIČKU LÉČIVÉ VODY!“ LADNÉ TÓNY SE LINOU LESEM. STUDÁNKA ZAČÍNÁ TÁT A UŽ V NÍ NENÍ LED, JEN LÉČIVÁ VODA. LADA JI LIJE DO LAHVE. DÍKY LADINU ZPĚVU SE I LOUPEŽNÍCI STÁVAJÍ LEPŠÍMI LIDMI. NABÍZEJÍ SVOJI POMOC, VŽDYŤ ZNAJÍ CESTU LESEM LÉPE NEŽ LADA. SPĚCHAJÍ DOMŮ ZA LÍDOU.

JEDINÝ LOK LÉČIVÉ VODY A LÍDINA NEMOC MIZÍ. I LENOST JE TA TAM. MŮŽE ZA TO LÉČIVÁ VODA? KDOVÍ... VŽDYŤ LÉKEM NAD LÉKY JE LÁSKA. LOUPEŽNÍCI UŽ NIKDY LOUPIT NECHTĚJÍ, JSOU Z NICH POCTIVÍ LIDÉ A LIBUJÍ SI, JAKÉ MAJÍ LÍBEZNÉ NEVĚSTY.